U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Mejzlíkem, advokátem se sídlem Bráfova 24, Třebíč, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16. 12. 2010, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2012, č. j. 41 Ad 26/2011 – 51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 28. 3. 2012, č. j. 41 Ad 26/2011 – 51 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 12. 2010, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky proti jejímu rozhodnutí ze dne 27. 8. 2010, č. j. X.

Proti napadenému rozsudku podal stěžovatel blanketní kasační stížnost, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 4. 2012. V kasační stížnosti stěžovatel neuvedl důvody, pro které proti napadenému rozsudku brojí, ani rozsah, v němž tento rozsudek napadá. Dále v kasační stížnosti požádal o změnu právního zástupce JUDr. Jaroslava Mejzlíka, advokáta se sídlem Bráfova 24, Třebíč, který mu byl ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 10. 5. 2011, č. j. 41 Ad 26/2011 – 13. Jako důvod této žádosti uvedl své přestěhování a dále, že už nechce, aby jej dosavadní právní zástupce zastupoval. Hlavním důvodem však dle stěžovatele bylo, že se kvůli dálce špatně domlouvali.

Žádost stěžovatele o změnu právního zástupce byla Nejvyšším správním soudem zamítnuta usnesením ze dne 29. 6. 2012, č. j. 3 Ads 61/2012 – 13. V tomto usnesení byl zároveň stěžovatel vyzván, aby prostřednictvím svého ustanoveného zástupce konkrétně vymezil rozsah, v jakém napadá napadený rozsudek krajského soudu, a dále důvody, na

nichž stěžovatel svůj návrh na zrušení napadeného rozsudku zakládá, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Stěžovatel byl současně poučen, že pokud nevyhoví uvedeným povinnostem ve stanovené lhůtě, bude jeho kasační stížnost odmítnuta ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro takový nedostatek řízení, pro nějž nelze v řízení pokračovat.

Usnesení o zamítnutí žádosti žalobce o změnu právního zástupce bylo stěžovateli doručeno dne 12. 7. 2012 a lhůta k doplnění kasační stížnosti uběhla podle ustanovení § 40 odst. 2, 3 s. ř. s. dne 13. 8. 2012.

Dne 27. 7. 2012 Nejvyšší správní soud obdržel přípis ustanoveného právního zástupce stěžovatele JUDr. Jaroslava Mejzlíka, v němž advokát soudu sděloval, že stěžovateli dne 3. 7. 2012 zaslal doporučený dopis s žádostí o součinnost v této věci, který se mu však dne 24. 7. 2012 vrátil, protože nebyl vyzvednut. Tento dopis právní zástupce přiložil k přípisu. Dále uvedl, že stěžovatele již v minulosti zastupoval a podle jeho zkušenosti stěžovatel nespolupracuje. Právní zástupce dle svého vyjádření o podání kasační stížnosti nebyl stěžovatelem informován, nezná tedy důvody, které stěžovatele k podání kasační stížnosti vedly, a není proto schopen vymezit rozsah, v němž je napadený rozsudek napadán, ani označit důvody, pro něž stěžovatel žádá jeho zrušení.

Do dnešního dne Nejvyšší správní soud neobdržel žádné další vyjádření či jinou písemnost ze strany právního zástupce stěžovatele ani stěžovatele samotného. Stěžovatel tedy kasační stížnost ve lhůtě stanovené mu usnesením zdejšího soudu ze dne 29. 6. 2012, č. j. 3 Ads 61/2012 – 13 nedoplnil a nesplnil proto povinnost, která mu byla předmětným usnesením stanovena.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Veškeré tyto zákonné kroky byly, jak je patrno z výše uvedeného, učiněny.

Stěžovatelem podaná blanketní kasační stížnost nemá náležitosti požadované ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť zejména neobsahuje jediný tvrzený důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., ani z ní není patrné, jaká pochybení stěžovatel vytýká krajskému soudu, resp. v čem spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení

Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel navzdory výzvě k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti tyto vady ve stanovené lhůtě ani později neodstranil, a nebyly tak splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud z těchto důvodů stěžovatelovu kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Zároveň byly naplněny i důvody pro odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 15. srpna 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu